

Warszawa, 15 października 2015 r.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

GZsp-057-078-47/15

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 16. 10. 15.
nr 4265 podpis *Parunka*

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 20. 10. 15.
nr 6286 podpis *M*

W związku pismem z dnia 11 września 2015 roku nr BPS/043-81-3503/15, dotyczącym oświadczenia złożonego podczas 81 posiedzenia Senatu RP w dniu 4 września 2015 roku, przez senatorów Wojciecha Skurkiewicza, Grzegorza Wojciechowskiego, Roberta Mamatowa, Przemysława Błaszczyka, Tadeusza Kopia, Marka Martynowskiego, Jana Marię Jackowskiego, w sprawie administrowania Zasobem Własności Rolnej Skarbu Państwa wyjaśniam, co następuje.

Administrowanie jako jedna z form gospodarowania Zasobem Własności Rolnej Skarbu Państwa zostało uregulowane w ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1014). Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt. 4 ww. ustawy administrowanie Zasobem Własności Rolnej Skarbu Państwa jest formą czasowego zagospodarowania nieruchomości Zasobu na zasadach określonych w art. 25 przywołanej ustawy. Polega ono na gospodarowaniu wydzieloną częścią mienia Zasobu, w imieniu Agencji, na podstawie umowy, za wynagrodzeniem przez czas oznaczony. Administratorem może być osoba prawna lub fizyczna. Umowa między administratorem a Agencją powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności:

- 1) składniki mienia stanowiące przedmiot gospodarowania;
- 2) zasady wynagradzania administratora;
- 3) obowiązki administratora;
- 4) kryteria oceny efektywności administrowania;

5) zakres odpowiedzialności za powierzone mienie;

6) okres, na który umowa została zawarta

Ponadto jeżeli umowa między administratorem a Agencją jest umową o pracę, to może być zawarta również na czas nieokreślony.

Administrowanie Zasobem jako forma gospodarowania znalazła zastosowanie m.in. w przypadku mienia trudno zbywalnego, pozostającego po rozdysponowaniu bardziej atrakcyjnych części nieruchomości, w tym również mienia związanego z tzw. mieszkaniówką. W takich przypadkach administrowanie było formą służącą zabezpieczeniu majątku Skarbu Państwa, wynikającą z braku możliwości sprzedaży lub dzierżawy.

Podkreślenia jednak wymaga, iż obecnie administrowanie stało się formą marginalną, stosowaną doraźnie. Według stanu na dzień 30 czerwca 2015 r. – w Zasobie nie było gruntów objętych umowami o administrowanie. W związku z powyższym obecnie Skarb Państwa nie ponosi kosztów związanych z tą formą gospodarowania Zasobem.

Odnosząc się do kwestii, dotyczących dotychczasowej pracy administratorów i ich wynagradzania wyjaśniam, iż zasady wynagradzania oraz zakres obowiązków administratora uzależnione były od tego, czy przedmiotem umowy były tylko nieruchomości (również zabudowane), czy gospodarstwo rolne. W przypadku gospodarstwa, administrator był zobowiązany do gospodarowania powierzonym mieniem na zasadach racjonalnej gospodarki, samofinansowania oraz rachunku ekonomicznego. Sposób zabezpieczenia mienia Zasobu przekazanego w administrowanie oraz sposób prowadzenia działalności gospodarczej były szczegółowo określone w umowie o administrowanie. Ponadto administrator zobowiązany był do:

- 1) sporządzenia rocznego planu gospodarczo-finansowego, w którym były określone w szczególności: rzeczowy zakres i struktura rodzajowa prowadzonej działalności, przychody i koszty w układzie rodzajów działalności, uzgodniony z Agencją maksymalny poziom zobowiązań, planowany roczny wynik finansowy, nakłady inwestycyjne oraz źródła finansowania,
- 2) dokonywania na bieżąco remontów budynków i budowli oraz maszyn i urządzeń,

- 3) terminowego ponoszenia obciążeń publiczno-prawnych związanych z prowadzeniem gospodarstwa, a obciążających Agencję, ponoszenia kosztów ubezpieczeń,
- 4) przestrzegania przepisów prawa,
- 5) prowadzenia ksiąg rachunkowych, sporządzania sprawozdawczości w zakresie wynikającym z przepisów o statystyce państwowej.

Inne były obowiązki administratora, któremu nie zostało powierzone zorganizowane gospodarstwo a jedynie nieruchomości. W takim przypadku podstawowym zadaniem administratora było zabezpieczenie budynków i budowli przed dostępem osób trzecich i pogorszeniem stanu, utrzymanie gruntów w dobrej kulturze i w zależności od okresu na jaki zawarta została umowa, użytkowanie rolnicze gruntów oraz ponoszenie obciążeń publiczno-prawnych i kosztów ubezpieczenia.

Umowy o administrowanie gospodarstwami zawierane były na czas dłuższy, natomiast umowy o administrowanie innym mieniem – na krótkie okresy, np. na jeden sezon wegetacyjny, do zbiorów w danym roku.

w/z Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU

Zofia Szalazyk

100

100